

Děti z MŠ Bačetín objevovaly tajemství života v úlu na Včelíně pod Vízmburkem

Měsíce **květen a červen** jsou pro mateřské školy obdobím, kdy se svět mění v jedno velké venkovní učební prostředí. Teplé počasí láká nejen k výletům, ale především k **poznávacím akcím**, které dětem otevírají oči, srdce i fantazii. A když se školka rozhodne vést děti k přírodě skrze **včelaření**, je to vždy krok správným směrem — protože od včel se člověk naučí víc, než by čekal.

Ve středu **27. května v 9:00** dorazila na místo setkání první skupina malých badatelů — **20 dětí z MŠ Bačetín** v doprovodu sedmi dospělých. Ředitelka školky **Mgr. Eva Kleinerová** si domluvila projektový den u včelařů **Radmily a Josefa Vavříkových** ze včelařského spolku Červený Kostelec na **Včelíně pod Vízmburkem**.

Současně se na výlet vydala i **MŠ Vrchoviny**, jejíž zástupkyně ředitele pro MŠ Marcela Šanovcová je dlouholetou kamarádkou paní Kleinerové. A tak se zrodil krásný nápad — dvě školky, jeden den, dvě dobrodružství. Zatímco děti z Vrchovin zamířily nejprve na zříceninu hradu Vízmburk, bačetínské děti se vydaly rovnou za včelami.

Když skupina scházela lesem dolů, ozýval se dětský jásot a volání „Jéé louka“.

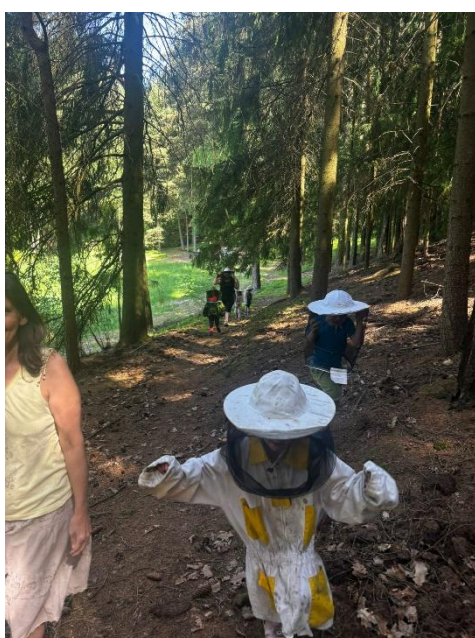
Louka pod Vízmburkem se stala prvním velkým objevem dne. Na shromaždišti se děti posadily do trávy a oba včelaři se jim představili.

Včelařka **Radka Vavříková** dětem vysvětlila, kdo v úlu bydlí — **dělnice, trubci i matka**, co nosí do úlu, proč je důležitý **nektar, pyl, voda i pryskyřice**, a ukázala také včelařské pomůcky.

A pak přišel okamžik, který pobavil úplně všechny. Včelař Pepa vyhlásil soutěž: „Tak děti, komu se líbím víc — já, nebo Radka?“ Radka v plné výstroji, Pepa v kukle... a výsledek? **Pouhé dva hlasy pro Pepu**. Děti měly jasno. Pepa to přijal se smíchem a uznal, že děti mají opravdu dobrý vkus.

Děti se rozdělily do skupinek po pěti a postupně se vydávaly do včelína, vzdáleného asi 200 metrů. Každé dítě dostalo **včelařský oblek nebo**

klobouk se síťkou, takže vypadaly jako opravdoví malí včelaři. Ale před tím se ještě vyfotily.

U česna pozorovaly, jak včely přinášejí pyl, a hledaly ty, které mají na nožičkách **žluté nebo světlé košíčky**. A protože byly oblečené, vůbec jim nevadilo, že kolem nich včely poletují — včely měly práci, děti měly zážitek.

Uvnitř včelína se dozvěděly, že **včelín je vlastně dům plný úlů**, a u ručního medometu si každé dítě vyzkoušelo, jak náročné je točit klikou.

Venku pak všechny skupiny hledaly ve **skleněném úlu** trubce. Ten se sice schoval, ale podívaná byla i tak nádherná.

Děti, které už měly prohlídku za sebou, si s včelařem Pepou zahrály hry — létaly jako dělnice, bzučely jako trubci a hledaly „medovici“ jako včelky v lese.

Když se obě školky opět setkaly na Vízmburku, byl den plný zážitků u konce. A všichni — děti, učitelky i včelaři — se shodli, že to byl den, na který se nezapomíná hlavně na zážitky s dýmákem.

V MŠ Bačetín vedou děti k přírodě s obrovským srdcem. A možná si děti odnesly i jedno malé tajemství včel: **První věc, kterou se včelka musí naučit, je uklízet svůj úl.** A kdo ví — třeba od dneška budou mít i doma pokojíček jako ze včelího království.

Text: Ing. Josef Vavřík

Foto: MŠ Bačetín